

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Mariae Virginis Sacratiss. Miracvlorvm Libri Tres

Vismara, Ercole

Mediolani, 1579

Mirac. Virg. XVIII. Hebraei filium. ab ipso impio parente, in ignis fornacem
co[m]iectum, Virgo tuetur, & seruat.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64305](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64305)

ram à pijs aliquib; , qui conuenissent ad excubias ; & ipse, vt ingrederetur, recta properabat ad ianuâ; quae clausa fuit reperta. Illam uerò cum pulsasset ; statim patuit, nullo aperiente ianitore. Sed ubi templum ingressus est, alma illa lux effugit; quòd fortè mortales oculi coelestè, ac diuinum splendorem minimè ferre poterant. Neq; aliud se potuisse conijcere, dicit Gregorius; quàm lucidum illud lumen è Virginis sacra luce prouenisse; cuius reliquiae ibi à pijs christianis, maxima pietate seruabantur. MIRAC.

MIRAC. VIRG. XVIIII.

Hebraei filium, ab ipso impio parente, in ignis fornacem cōiectum, Virgo tuetur, & seruat.

TEstatam reliquit idem episcopus rem, de qua conticescere nefas esset, & graue piaculum. Aderat, nā in eois regionib; Hebraeus nomine Vitarius; huic erat filius, quem à liberalium artiū magistro, unā cum plurimis Christianorum pueris erudiendum curabat. Cum ludum puer frequentaret; templum Virgini sacratum unā cum Christianis commilitonib; adiit. Praeterea ibidem, postquam unā omnes interfuerant rei diuinae, & ipse mystici panis cibum in eadem mensa cum christianis cepit. Quare domum rediens, itā incredibili laetitia exultabat; ut parentē maxima admiratione afficeret; qui à filio precib; blandis laetitiae causam expiscatus est, remq; omnem, uti se habuerat, intellexit. Impius autem, nominisq; nostri hostis acerrimus, en, inquit, O perfidate,

nate, me ultore dignas poenas dabis, ob tam insignē legib. Hebraeis, ritibusq. nostris injuriam illatā. Nihil igitur moratus, in ardentissimam ignis fornacē, quae forte domi parata erat, miserum, innocentemq. conijcit. Sed summa illa, & infinita pietas, quae apud Caldaeos trib. Hebraeis pueris in camino ignis praestō fuit, minimē huic defuit. licet. n. fornax intus uoracib. flammis tota exarderet; & in illarum medio esset puer, eae tamen ab ipso longē auertebantur. Cū uero ad crudele spectaculum mater concurrisset; querelis misera domum, ac uiciniam omnem repleuit. Iccirco illuc properē maximus christianorum concursus factus est; qui re à matre perspecta, flammās extinxerunt, intactumq. & illaesum puerum non aliter inuenere, ac si in molli, & uiridissimo prato, sub molli umbra fortē iacuisset. Ea res maximo gaudio, & admiratione christianos affecit; qui postea tanti mali nefarium auctorem in ipsam fornacem intruserunt. Neq. uero quae prius filium flammae conseruarant, patri impurissimo parcere statuunt. illis. n. ipse absumptus, statim in cinerem uersus est. Quaerebant deniq. christiani diligentissimē de puero; qua pietate in tanto periculo uita, & salus fuisset parta; & quinam sui conseruandi fuisset auctor. Ipse rem omnem, uti se habuerat, narrauit. me, inquit, mulier illa, cuius in gremio est infans, & quae in medio illo templo confidet, in quo ego hodie mysticum panem in sacrata mensa comedi, suo amictu uelauit, ac texit; ne flammis exurerer. Pro certo igitur habitum est, à Virgine ex illo incendio puerum fuisse ereptum, qui postea in purae fidei nostrae uerba iurauit; & cum matre in sacrosan-

cto baptismatis fonte iusiurandum dedit, se sub christiana religionis signis militaturum. Hoc praeter eam miraculo perculsi multi, ad multi eius ciuitatis, & regionis Hebraei, ad Christum descuerunt, à Iudaeis ritibus deficientes, ac discedentes.

MIRACI VIRG. XIX.

Hierosolymitanis coenobitis, uictui necessarijs reb. omnib. absumptis, fameq. & inedia laborantib. copiose e coelo annona demittitur.

Hierosolymam non parua coenobitarum multitudo incolebat, ut idem Gregorius episcopus ait. Illis non solum populi religio, quibus erat deditissimus, sed et regis liberalitas multa profuse, regioque splendore digna largiebatur. Fortè ob incredibilem annonae inopiam, nec illis rex, uti consueuerat, donare, nec populus potuerat. Iccirco in eas angustias eorum res familiaris erat cōiecta; ut iam reb. uictui maxime necessarijs ualde egere coepissent. Quare cum eos nullo cibo pastos biduum alimenta defecissent; conquerebantur, & certiolem praefectum faciebant; ni, uel uictum suppeditasset, uel eius aliunde quaerendi potestate dedisset, e coenobio esse erupturos. Quamuis. n. fortunam prius malebant experiri; quam fame, miserima omnium morte confecti, aut consumpti essent. At praefectus eos confirmauit, fortique, ac bono animo esse iussit. Quid. n. nobis est desperandum, inquit, quis nos unquam esurituros dicet,

qui

D